

ше привечерь (2 Цар. 11; 2), и Самуилъ ся разговаряше съ Саула (1 Цар. 9; 25). На такъвъ покрывъ ся въскачи Петръ за молитвъ (Дѣ. 10; 9), и прѣзъ такъвъ покрывъ спуснахъ разслабленный-тъ прѣдъ Христа (Мар. 2; 4; Лук. 5; 19). Такыва покрывы имахъ оградъ наоколо за да не падатъ челоуѣци-ти (Второзак. 22; 8). На тыя покрывы челоуѣци-ти ся въскачувахъ надвечерь да сѣдятъ и да ся разговарятъ. И щото ся говоряше можаше да ся чуе отъ съсѣды-ты. За това да проповѣдува нѣкой отгорѣ на покрывъ-тъ, значаше че проповѣдува колкото възможно наявѣ.

П. Какво друго ся учимъ отъ това?

О. Учимъ ся че не само проповѣдници-ти трѣбува да проповѣдуватъ въ църквы-ты, но и всичкы-ти Христіани трѣбува да проповѣдуватъ душеспасителны-ты Евангелскы истины на съсѣды-ты си, и колкото могатъ на всичкы-ты челоуѣцы.

П. Още какво друго утѣшеніе даде Іисусъ?

О. И да ся не бонте отъ оныя, които убивать тѣло-то и душѣ-тъ немогатъ да убійтъ, но да ся бонте повече отъ оно-гова, който може и душѣ и тѣло да погуби въ нѣкъль-тъ Ст. 28. Лук. 12; 4-6.

П. Какъ ся тълкува това?

О. Въ 26-ый стихъ той бѣше имъ казалъ да не ся убоятъ отъ укоръ и хуленія, а въ тоя стихъ гы учи да не ся уплашатъ за животъ-тъ си; защото макаръ и да можахъ челоуѣци-ти да убійтъ тѣла-та имъ, но безсмъртны-ты имъ души не можахъ ни най малко да поврѣдятъ; за това всичкый-тъ имъ страхъ